

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Ejusdem Constitut. confirmatoria Decretorum Urbani VIII. de celebratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

alienis Episcopis quavis auctoritate, etiam cum suis commendatiis litteris promotos, nedum ad formam Concilii Trid. supradicti quoad scientiam examinare valeat, verum etiam Ordinum eis collatorum testimoniales literas, gratis tamen recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos presentis constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis bene viso, ad docendum de ejusmodi adimplemento, ita ut quos etiam termino elapso id minimè præstitisse compererit, à susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quandiu ei expedire videbitur, suspendere, illisque ne in altari, aut in aliquo Ordine ministrent, indicere possit.

Ita verò præmissa omnia, & singula perpetuò, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpe, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis, uterque subjaceat.

(*Et sequuntur Decreta roborantia, derogatoria contrariis, ac irrogatio pœnarum contra transgressores*).

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem 4. Novembris 1694. — Collect. Bullar. d. Pontif. pag. 179.

B. Card. Prædatarius.

I. F. Card. Albanus.

Visa de Curia I. Sacripantes.

- D. Ciampinus.

Loco ✕ Plumbi.

ADNOTATIONES.

DETRACTIS ONERIBUS. Memineris hinc, quod onera Missarum Beneficio injuncta in calculandis redditibus pro constituenda summa sufficienti tituli Ordinandorum ad Sacros Ordines non detrahuntur, sed hæc verba referenda sunt ad alia onera, etiam post emanatam Constitutionem hanc, ut declaravit Sac. Congreg. Concil. in Segnina Ordinationis 14. Aprilis 1696. & in Neapolitana, seu Scalen. 19. Febr. 1701. quæ Decreta attuli in Adnot. ad Form. XIII. Tit. de collat. Ordin. quod est juxta sententiam Card. de Luca de donat. disc. 11. num. 8.

2. Quæ autem onera ad hunc effectum detrahenda sint, docet idem Card. de Luca de Benefic. disc. 90. num. 80. ubi Menacelli Form. Pars I.

quod onera certa, & necessaria detrahenda à Beneficii fructibus sunt, refectio domus, oleum pro lampadibus, hostiæ, cerei, paramenta, cathedriticum, expensæ Visitationis, salarium Clericorum pro qualitate Ecclesiæ, & servitii, quatenus præstari sit solitum, nec non contributionis Seminarii, vel fabricæ Ecclesiæ, ac onus cambiorum.

Confirmat. Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel. rec. Urbani Papæ VIII. desuper alias factorum.

Hh 3 SUM-

S U M M A R I U M.

1 Cappellanus, qui habet onus applicandi Sacrificium quotidie, potest semel in hebdomada vacare, sed non pro aliis Sacrificium applicare, & allegatur Decretum Sacre Congregationis Concilii, num. 2. 3. 4. 5. 6.

7 Parochi aliove Curati perpetui tenentur diebus festis pro populo Sacrificium applicare, & num. 8.

9 Canonici Cathedralis, & Collegatarum tenentur canere Missam Conventualem, eamque applicare pro Benefactoribus quotidie.

10 Quid de Missis privatis descriptis in Tabella? ibid.

INNOCENTIUS EPISCOPUS &c.

Nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum prodierunt Decreta tenoris infra-scripti, videlicet.

Aliàs super celebratione Missarum, ac prohibitionem illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apost. licentia, nec non super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum numero ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sac. Congregatione S. R. E. Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum, auctoritate per sel. re. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cum sæpè contingat in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum relictis, aut plorim eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant pie Testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violeatur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciores numerum à Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesiis forte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque ullo emolumento, aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facile inveniatur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione, novis se oneribus obstringere compellantur; Sacra Congregatio Cardinalium Conc. Tridentini interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatis, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum à Christiana Republica convellere atque eradicare, Sanctiss. D. N. Urbani Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra-scripta Decreta edidit. Ac primò distinctè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur; quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderaciones, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus

pro:

prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit. Deinde, ubi pro pluribus Missis etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque tam Sæcularibus, quàm Regularibus; Sac. Congreg. sub obtestatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet suæ obligationi non satisficiant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò ut deinceps observetur exactius, Sac. Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendi satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remove volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores, ac seigniores reddantur, quod onera hujusmodi, cum nulla aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso factò incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes eandem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium, quàm primùm investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sac. Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac Piorum Locorum, tam Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæculares, qui hujus prohibitionis Transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ

tuz inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati, in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub illdem pœnis ipso factò incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco Pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & Locis Pius relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis secundum morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ; intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii: inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacris Conc. Trid. Decretis hac de re editis, Sanctiss. D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, ut singulis, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis, probatoribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipso met Capitulo, seu Congregatione deligendis, proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus ut supra detractis, sedulò examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam Laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque Monaste-

nafterio, Conventu, ac Domo Regulari juxta regionis, & proprii Inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant ſubſtentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo; ſeu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cujuſque Familiæ, Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis in ſingula quaque Provincia, certus earum tantum perſonarum numerus, Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & conventionibus, ut ſuperius ſufficienter ali poſſint.

Ne verò Superiores, qui id præſtare debent, ſerius, aut remiſſius, quàm par eſt, ſuo muneri ſatiſfaciant; mandat Sacra Congregatio, ut infra annum poſt proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta ad ſacram ipſam Congregationem Concilii ſinguli mittant.

Numerumque familiæ, ſingulorumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel Provincialis ſententia & auctoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quàm Locales perpetuò ſervare omninò teneantur, nec poſſint illum quòquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia; Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, ut ſupra præſcriptum, quoviſmodo augere præſumpſerint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisquæ activæ, ac paſſivæ, & ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam penam eo ipſo incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apoſtolica infligendis penis, Sacra Congregatio ſubjacere voluit, & declaravit.

Deinceps verò Monaſterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita, in ſingulis hujusmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis, detractis omnibus, ut ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant ad præſcriptum Decreti ſel. rec. Gregorii XV. hac de re editi. Alioquin Monaſteria, & loca hujusmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, ut ſupra ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci viſitationi, correctioni, atque omnimodæ juridiſtioni ſubjecta eſſe intelligant.

Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cujuſque Monaſterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, ſub pœna privationis Officii, vocisquæ activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, ut in perpetuum, ſexto quoque menſes, id eſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Adventus, & feria ſexta poſt Octavam Corporis Chriſti præſentes Ordinationes in publica Menſa perlegantur.

Omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis cujuſcumque ſint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus Decretis contenta Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendican-

cantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam secularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam Derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset tenoris hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissio, & forma in illis tradita observata, inferri forent, presentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quae presentibus advertantur illis alias in suo robore permansuris, Sac. Congr. Sanctitatis Suae auctoritate specialiter, & expressè derogat, ceterisque contrariis quibuscumque. Et ne praemissorum ignorantia à quoquam praetendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut praesentes Ordinationes in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Florae, ut mortis est, affixae, omnes ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Utque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae die vigesima prima Junii 1625.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secretarius.

EXcitatis autem super praemissorum Decretorum intelligentia, seu interpretatione infrascriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à praefato Urbano Papa Octavo specialiter attributa responsiones, seu declarationes inferius apponendae.

Super primo Sacrae Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Dioecesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo, reduceant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Queritur, quid si Legatum sit ita tenue, ut non sit qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum, infumendum sit pro expensis ad id necessariis.

Et quid si permittatur Episc. in foundatione, ut possit hujusmodi onera moderari.

Se-

Secundò, super secundo ejusdem Congregat. decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario.

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare.

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellanæ, Legati, aut Salarii, possint etiam manualement eleemosynam pro Missis Votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quod Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi bene visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto Congregationis decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Interventium, Paramentorum, Luminum, Vini, Hostiæ, & similibus?

Octavò, an hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti Celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficii.

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita, pro celebratione Missæ debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt, an verò satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Undecimò, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba -- *Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati, in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.*

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolute, quominus accipiant novas eleemosynas, quia acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere.

Duodecimò, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cum primùm poterit?

Decimotertiò, an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant

tam

- tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?
- Decimoquartò, an in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ quæ apponi solent in Ecclesiis in die Commemorationis Defunctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de' Morti*).
- Decimoquintò, an administratores Ecclesiæ, magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus fidelium, ut ajunt, minuantur?
- Decimosextò, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam sæcularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& aliis ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione.
- Decimosseptimò, super septimo ejusdem Congreg. decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.
- Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti sa. me. Pauli V. absque tamen computatione reddituum cujusque Religiosi, sit denuò facienda nec ne.
- Decimo octavò, an novitii ad habitum Regularem admissi possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habita ut supra præfixione numeri, commodè ali non possunt.
- Decimononò, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni Ordinariæ.
- Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jesu?
- Ultimò, an idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extrà Italiam.

Declarationes, seu Responsiones ad supradiçta Dubia.

SAcra Congreg. Card. Conc. Trid. Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit. Verumtamen si in ipsa Beneficii creatione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc foundationis quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscriperit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscriperit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellanie, Legati, aut Salarii, si Eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad sextum, ita esse intelligenda.

Ad septimum respondit permittendum non esse, ut Ecclesiæ, & loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum, nullam utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licitè possint; & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessariò sunt tubeunde; nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad octavum, non habet locum, sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti Celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud curatum fuerit.

Ad decimum, debet absolutè tribuere integram eleemosynam Sacerdoti Celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad undecimum, respondit, non prohibere absolutè; ac propterea et si oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiat pro iisdem Missis juxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimum quartum, comprehendi.

Ad decimum quintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuant, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad

Ad decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.

Ad decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosinus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secretarius.

CUM autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quamplures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia, piæ dispositionum, seu *Benefactorum voluntati fides illibata servetur*, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. Dominum Nostrium Innocentium Divina providentia PP. XII. ei specialiter attributa, infrascripta Decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & postea in Generali hujusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus, plenissimè, & amplissimè approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum, omni meliori modo decernit, statuit, ab omnibus & singulis etiam speciali, & individuali nota, seu expressione dignis penitus observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspèctione procedatur, si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earundem condonationem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica S. Petri de Urbe, obtinendi, Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegijs, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa - *Dummodò malitiosè non omiserint animo habendi compositionem*, aliàs gratia nullo modo suffragetur, admitti consuevisse, & solere; quapropter, ut locus omnis impostorum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opinioniones, seu spes, ac elemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsus irrationabiles, injustas, & illicitas, illasque omninò reprobat, damnat, & interdicat.

Cumque e hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & mi-

ministri quarumcumque tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactio impares fuerint, quoquomodo suscipiant, utque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum, implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive manuales per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant, & ulterius tali casu in eadem Tabella similiter expriment sese propterea alijs Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos Libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem missas manuales, & tam illorum, quam istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè, & diligenter adnotare, & adnotandas, seu adnotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes huiusmodi in præfatis respectivè Libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quam Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu adnotare, sive describendas, vel adnotandas, respectivè curare.

Quibus semper salvis, debeant ulterius Regulares prædicti, omnes, & quascunque eleemosynas tum perpetuarum, tum temporalium Missarum reponere in Capsa particulari sub duabus Clavibus, quarum una penes Superiorem Localem, altera verò penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum, coram Patribus Discretis, seu Consiliarijs, vel alio simili modo nuncupatis, singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quod si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capse, & Librorum præfatorum respectivè pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur minimè navaverint, & Superiores tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam Tabellarum, & Librorum incumbunt, suo muneri, ut præferuntur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus Sæculares penam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent, ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, nec non ad huiusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porrò, ne ullo umquam tempore omnia, & singula Decreta prædicta in oblivionem, seu defuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuscumque Monasterij, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneatur, sub pena privationis Officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ, tum

inter-

insertæ, seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes unâ cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Meminerint igitur, & satagent Ordinarii, & à personis, & in Ecclesiis quomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam regerentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tum in visitationibus, tum in aliis actionibus, & modis, quos expedire, & convenire, toties, quoties judicaverint, inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis decretis adverteretur.

Caveat etiam respectivè omnes Regulares tum Subditi, tum Superiores quicumque nedum Locales, sed etiam Provinciales, & Generale Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christianifidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientie operationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum que obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda profus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contravenientes debitæ penis diligenter, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores Locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestacionem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus Regularis subscriptam, & juratam, quod omnibus, & singulis tum perpetuis, tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum Regiminis fuerit omninò, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione possit etiam hujusmodi residuali inplemento Missarum distinctè referendarum intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quod ante præfatæ attestacionis exhibitionem quicumque Superiores Locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinc. Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debebunt in fine eorum Regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quod executioni præsentium Decretorum sedulo invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monast. vel Domibus Regularibus Provincie, seu Congreg. de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplimento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant, legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterum, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, conditionis, & præminentie etiam speciali, & indivi-

duali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; hinc salvis semper iis, quæ in præsertis Decretis continentur, omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, necnon ii, ad quos cura Tabellæ, & Librorum in præmissis spectat, Tabellam, Libros, & hæc Decreta respectivè juxta modos superius expressos, similiter retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, & elemosynis dictarum Missarum, singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur. Postremò omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, Conditionis, & Dignitatis existant, quàm Laicis quocumq; honore, ac potestate præditis, omnia, & singula præmissa decreta interpretandi, necnon Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi Decretis relaxandi, seu quoquo modo circa præmissa dispensandi, omnes, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in hujusmodi Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessariò, & individuò exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio, habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permanens, S. Congr. Sanctitatis S. auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Congr. Secr.

Quo circa, cum Dilectus Filius noster Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Traspontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata decreta Nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præferatur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter observari, nec non Constitutionis nostræ munimine roborare volentes; Motu proprio, non ad cuiusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta Decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimò motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in supradictis Decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque, etiam speciali, & individua nota dignis, omninò exactè, & perpetuò servari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes præsentis litteras, cum omnibus, & singulis inibi contentis, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præ eminentia, aut potestate fungentes, & functionarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfata Congregatio auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII. & respectivè per nos illi specialiter attributa, decrevit non ob stare, quæ pariter, & iterum nos tenore præsentium non ob stare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permanens, etiam harum serie plenissimè, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentis litteræ in valvis Ecclesiæ, Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curieque Generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardeant & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Pariterque, ut earundem præsentium transumptis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum Confirmationis, Approbationis, statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctio-

nis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini cæ millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo, Decimo Kac. Januarii, Pontificatus nostri anno septimo.

B. Card. Prodatarius.

I. F. Car d. Albanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

I. Catallus.

Visa de Curia.

I. Ciampinus.

ADNOTATIONES.

I BENEFACTORUM VOLUNTATI FIDES ILLIBATA SERVETUR. Potest Episcopus prohibere, ne Regulares assumant satisfactionem onerum Missarum in Ecclesiis sæcularibus, nisi in casu penuriæ Sacerdotum Sæcularium, & nisi obtenta ejus expressa licentiam, Sac. Congreg. Episcoporum in Cremonen. 11. Septembris 1598. & Sac. Congr. Concilii in Senonen. 18. April. 1654.

An autem Cappellanus, seu Beneficiarius, qui ex dispositione Testatoris, seu Benefactoris tenetur celebrare quotidie, dicatur servare illi fidem, si semel in hebdomada vacet, & pro se, vel pro aliis Sacrificium applicet?

2. Nonnulli Theologi Morales malè interpretantes *Text. in cap. Significatum de præb. absolutè* videntur admittere opinionem affirmativam, allegantes pro se Navar. in *consil. 6. de præbend. tom. 1. lib. 3. Abbat. in dicto cap. Significatum n. 4.* Alii verò (& meliùs) hoc distinguentes vacationem admittunt, sed non applicationem Sacrificii pro aliis.

3. Gavant. in *rubr. Missal. par. 3. tit. 12. n. 17.* sic dicit -- Si uni tantum impositum est quotidianum onus, ut per se ipsum impleat; nam hoc intelligi debet salva honestate, & decentia, ratione cujus vacare potest à Missa celebranda semel in hebdomada;

hoc est potest semel non celebrare, non autem potest semel pro alio applicare Sacrificium, quæ duo sunt valdè diversa.

4. Biss. Hierurg. *litt. C. num. 109.* hæc habet -- Cappellanus tenetur celebrare juxta mentem Testatoris &c. si enim ex ea consistet Cappellanus debere celebrare quacumque die per se, vel per alium, utique non potest aliquando vacare, nisi per alium suppleat; si verò id expressè non caveatur, tunc posse in unaquaque hebdomada semel omittere Sacrum, concedunt communiter DD. &c. limita tamen dummodo id fiat propter decentiam, & reverentiam rei sacræ, non verò causa voluptatis. Et *litt. S. n. 190. §. 9.* se meliùs explicando inquit -- At ego verius puto cum Quart. in *Append. de Sacrif. Miss. quæst. 4. par. 2. difficult. 4.* quod Cappellanus possit semel in hebdomada omittere Sacrum, ut tamen si vult celebrare debeat Missam pro Fundatore celebrare, addita limitatione posita in *litt. C.* quia Fundator jus habet in fructu omnium Missarum.

5. Fagnan. in *dicto cap. Significatum de præbend. num. 9.* -- Declarat notabiliter, ut procedat in eo tantum casu, in quo specialiter cautum est, ut Presbyter celebret unam Missam quotidie per se ipsum, prout hic cautum fuerat &c. Secus verò, si simpliciter statutum, aut conventum sit, ut Sacerdos celebret quotidie unam Missam, nec sit adjectum, ut celebret per se ipsum, quia tunc oneri celebrationis Missarum potest per

I i 2 alium

alium satisfacere &c. & consequenter cum onus non sit personale, nihil impedit quominus Missa celebrari debeat quotidie absque ulla intermissione, cessat enim ratio honestatis, & devotionis celebrantis hic considerata, &c.

6. His auctoritatibus bene fundatis innixa, aliisque laxis rejectis (super hac materia interrogata Sac. Congregatio Concilii per Episcopum Collensem) subnexis dubiis respondit, prout sequitur.

PRIMO. An Sacerdotes obligati ratione Beneficii, Cappellanæ, legati, aut stipendii celebrare quotidie Missam per se ipsos, possint aliquando à celebratione vacare? & quatenus affirmativè.

SECUNDO. Quando, & quoties à dicta celebratione vacare possint?

TERTIO. An diebus licitæ vacationis possint Missam pro se ipsis, vel aliis præterquam pro Fundatoribus celebrare? & quatenus affirmativè.

QUARTO. An pro aliis celebrando possint stipendium pro huiusmodi celebratione percipere?

QUINTO. An illis diebus quibus licitè vacant à celebratione teneantur Missam ab aliis celebrari facere juxta intentionem Fundatorum?

SEXTO, An Sacerdotes ut supra obligati celebrare Missam quotidie absque tamen onere celebrandi per se ipsos, possint aliquando à celebratione vacare?

Sacra Congregatio Concilii die 18. Septembris 1683. Ad primum, & secundum respondit affirmativè concurrente aliqua rationabili causa. Ad tertium, quartum, & sextum negativè. Ad quintum d'stulit resolutionem. Lib. 33. fol. 311. Hæc tenet, quia multum juvant visitantibus Diœceses: Nec dubites de veritate, & existentia horum Decretorum, quoniam ex registro Congregationis deprompta sunt, & nuper Synodus Provincialis Neapolitana illa rejectit ad Appendicem pag. 176.

7. Præterea si in impositione oneris dicatur, quod Cappellanus debeat continuè singulis diebus Missam celebrare, & si cessaverit eam facere, teneatur solvere . . . pro qualibet Missa non celebrata, tunc non posset vacare, nec quiescere, nisi suppleret per alium, ut respondit eadem

Sac. Congregat. 17. Septembris 1695. Non teneretur tamen neque per alium celebrare tempore infirmitatis non excedentis quindecim dies, ut declaravit Sac. Congr. Conc. 17. Novemb. 1695.

8. An autem Parochi, aliivè Ecclesiarum Rectores Curati, & perpetuò intituati, qui Curam habent, Animarum dicantur fidem frangere, si pro populo Sacrificium saltem diebus festivis non applicent? Quæsitò affirmativè plurivè respondit Sac. Congregatio Concilii) cujus est auctoritas ipsum Concilium Tridentinum declarandi, & interpretandi) non solum quia ab hominibus hoc onus ejus injunctum reperitur, sed præcepto Divino, prout habetur in Decreto extradito pro Diœcesi Lucana 10. Maii 1681. cujus tenor talis est.

9. Cum præcepto Divino is, quibus animarum cura commissæ est, mandatum sit pro omnibus suis Sacrificium offerre, sæpè aliàs Sac. Congr. Concilii censuit, Parochos teneri pro Parochianis Sacrificium applicare, atque ea cum distinctione, ut si redditus pinguis sint, singulis diebus, si verò tenues, saltem diebus festis; idem nunc censet quoad Parochos istius Civitatis, & Diœcesis, hoc insuper addens, ut detrectantes E. V. pro suo Pastoralis Zelo compellere non graveur. Hanc Sac. Congr. Sententiam E. V. significo, eique manus humillimè deosculor. Rome 10. Maii 1681. Humillimus, & Addictissimus Servus F. Card. Columna -- Stephanus Archiepiscopus Brancacius Sac. Congr. Secretarius.

10. Alia Decreta concordantia ipsius Sac. Congreg. retuli in Adnot. ad Formul. II. tit. de erect. Benef. quæ etiam referuntur passim in Synodi diversarum Diœcesum, & præsertim in Farsensi tit. de offic. Paroch. n. 8. 1686. in Albanensi 1689. eod. tit. §. 5. in Aesina secunda 1694. & in Neapolitana anno 1700. editis eod. tit. Et hic in praxi nota, quod, si in Libris vulgò-Vacchetæ Secretariæ, de aliquo Decreto, quod allegatur, non constat: sufficit, quod de eo appareat per relationem vel epistolam, vel notationem proprio caractere factam Cardinalis Causæ Ponentis, prout declaravit, & Decretum ann. 1673. in sola relatione Card. Cybo Ponentis receptum extradi mandavit Sac. Congreg. Epi-

*Episcop. in Mantuana Nullitatis Professio-
nis 3. Aprilis 1693. ad relationem Eminen-
tissimi Card. de Carpineo. Et idem proce-
dere inferas in Decretis aliarum Congre-
gationum, in quibus datur Cardinalis Re-
lator, ex paritate rationis, præstantiæ
scilicet fidei Cardinalium.*

11 Cumque propterea declarationes
hujusmodi obtineant vim legis, adeo-
t non solum in exteriori judicio, sed etiam
in foro animæ obligandi vim habeant, ut
latè probat Fagnan. in cap. Quoniam de
Constit. Non quod Bonacc. de Sacram. Eu-
char. disp. 4. qu. ultima punct. 7. Barbof. al-
leg. 24. & de offic. Paroch. cap. 11. Fraxinell.
de oblig. Sacerd. sect. 3. præ nu. 2. & alii di-
xerunt; sed quod tenet, & declarat Sac.
Congreg. Concilii, firmiter tenendum est,
& exequendum.

12 Et idem dicas de Missa Conventua-
li, quam quotidie celebrare, & pro Fun-
datoribus applicare tenentur omnes Ec-
clesiæ Cathedralis, & Collegiatae, non
obstante tenuitate reddituum, quia est pars
Officii Divini, Fagnan. in cap. Ut Abbates
nu. 82. & 83. de atat. & qualit. & est onus
de jure impositum in fundatione, cap. Cum
creatura de celebr. Missar. ibique Fagnan.
nu. 21. Concilii Trid. cap. 12. sess. 24. de Re-
form. Sac. Congregat. Concilii in Tusculana
16. Novembris 1652. apud Chrispin. de
visit. par. 2. cap. 20. & in Civitatis Castella-
næ 4. Martii 1690.

13 At quoad onera Missarum privata-
rum descripta in Tabella, tenentur quidem
Canonici juxta illius ordinem celebrando
adimplere: Sed si nullibi appareret vesti-
gium à quo, & pro quo esset onus specia-
liter injunctum, & impositum, non tene-
rentur Sacrificium applicare; quia tunc
onus in Tabella descriptum censeretur ap-
positum pro majori servitio Ecclesiæ, &
Populi commoditate duntaxat, non au-
tem ad illarum applicationem injungenda,
Sac. Congreg. Concilii in Camerinen.
4 Junii 1701.

Monacelli Form. Pars I.

Lettera Circolare della Sacra Con-
gregatione de' Vescovi, e Re-
golari, sopra gl' Impieghi, &
Esercizii indecenti degli Eccle-
siastici.

S U M M A R I U M.

- 1 **E** Piscope, & Patriarchæ Orientales Catholicæ, non comprehenduntur in Constitutionibus Apostolicis, nisi de illis fiat expressa mentio.
- 2 Patriarchæ Orientales Catholicæ ordinant Episcopos, & Archiepiscopos.
- 3 Si tamen ordinarent Sacerdotem Latinum in Episcopum Rito Græco, ordinatio esset illicita.
- 4 Melius est paucos, & dignos habere Ministros, quam multos inutiles.
- 5 An ubi non reperiuntur Clerici idonei, promovendi sint minus habiles? referuntur sententiæ DD. & num. 6. & 7.
- 8 Clerici tantò facilius exaudiuntur, quanto apud Deum sunt digniores.
- 9 Clerici in Sacris constituti, aut Beneficiati, non debent Laicis pro negotiis deservire.
- 10 Non possunt Medicinam exercere.
- 11 Possunt compositiones Julepporum facere, & distribuere in usum pauperum.
- 12 Clericus Physicus, cui Indultum concessum fuit, ut possit exercere artem medicam gratis, & amore Dei non potest mercedem recipere, neque à sponte dantibus.
- 13 Si verò Indultum haberet in ventre clausulam -- Dummodò nihil petas, sed à sponte dantibus, à pauperibus verò nihil omninò recipias, non potest à publico conducere mercedem conventam, & affertur exemplum à Sac. Congregat. decisum.
- 14 Illegitimi Clerici non possunt eligi in Subcollegios spoliatorum.
- 15 Dispensatus ad Ordines non censetur dispensatus ad Beneficia.

Ii 3 Fal-